

Angela Rodel – Excerpt from the original work, *A Physics of Sorrow* by Georgi Gospodinov

Пролог

Роден съм в края на август 1913 като човешко същество от мъжки пол. Не знам точната дата. Чакали са ме няколко дни да видят ще оцелея ли и тогава са ме записали. Така правели с всички. Лятната работа привършвала, трябвало да се прибере това-онова от полето, кравата се отелила, грижи покрай нея. Започвала Голямата война. Преболедувал съм я наред с останалите детски болести, варицела, морбили и пр.

Роден съм 2 часа преди изгрев слънце като винена муха. Ще умра довечера след залез слънце.

Роден съм на 1 януари 1968 като човешко същество от мъжки пол. Помня в детайли цялата 1968-а отначало докрай. Не си спомням нищо от годината, която сме сега. Дори не знам номера ѝ.

Винаги съм бил роден. Все още си спомням началото на Ледената епоха и краят на Студената война. Гледката на умиращи динозаври (и в двете епохи) е едно от най-непоносимите неща, които съм виждал.

Не съм роден все още. Предстоя. На минус седем месеца съм. Не знам как се брои това отрицателно време в утробата. Голям съм, голяма съм (все още не знаят пола ми) колкото маслина, тежа грам и половина. Опашката ми постепенно се прибира. Животното в мен си отива, махайки ми с чезнещата си опашка. Май съм избран за човешко същество. Тук е тъмно и уютно, вързан съм за нещо, което мърда.

Роден съм на 6 септември 1944 като човешко същество от мъжки пол. Военно време. След седмица баща ми заминал на фронта. На майка ми кърмата пресъхнала. Една

лея бездетка искала да ме вземе и да ме отгледа, да ме осинови, ама не ме дали. Ревял съм по цели нощи от глад. Давали ми да смуча хляб, натопен във вино, като биберон.

Помня се роден като шипков храст, яребица, Гинко Билоба, охлюв, облак през юни (споменът е кратък), лилав есенен минзухар край Халензее, подранила череша, скована от късен априлски сняг, като сняг, сковал подлъгано черешово дърво...

Аз сме.